

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 12 Martiu, 1893.

Opoziționalii extremi sau kosuthistii nu sunt îndestuliți cu stările de la noi, cu libertățile, de cari ne „bucurăm” ați. Acesta este lucru cunoscut. Ei au pretins și pretind împlinirea postulatelor, cuprinse în cunoscutele 12 puncte din 1848. Dar fiind-că acele, cel puțin cele mai cardinale din ele, precum independența absolută a Ungariei, armată națională magiară etc. nu s'au împlinit, unii din kosuthistii cei mai infocați, în frunte cu Pazmandy, Hentaller, contele Károlyi Gábor, întrerupătorul comic al vorbitorilor din parlamentul ungar etc. au formulat, fără de a se lăpăda de pretensiunile punctelor din 1848, alte 12 puncte nouă, ca o întregire și desvoltare a celor vechi.

Intre aceste cele mai însemnate sunt: independența Ungariei, armată națională, esercițiul liber religios (!), libertatea presei, cu stergerea cautiunii și a portului postal de diare, apoi introducerea votului universal și restituirea păcii între naționalități prin o guvernare drăpă și cinstită.

Aceste puncte nouă, după-ce au fost plămădite și redactate pe deplin, autorii lor au hotărât să le aducă solemn la cunoștința „națiunii”, prin meetinguri și în dietă. Astfel au convocat pe Dumineca primă după 15 Martiu, pe 19 Martiu n. un meeting sau cum l'au numit ei „serbare de libertate” a tuturor cetățenilor din capitală. —

La timpul anumit s'au adunat la vre-o 2—3 sute de „cetățeni” și au prezentat și inițiatorii, ca să aducă la cunoștința „națiunii” cele 12 puncte. „Serbarea de libertate” s'a început și au vorbit mai mulți oratori, cari după-cum îi tăia capul, căci „cetățenii” adunați au fost așa de pătrunși de simțul libertății, încât au ținut de prisos să și mai alégă președinte. A vorbit între alții și cont. Károlyi Gábor

și și-a terminat vorbirea sa bombastică astfel: „să ne facem datorința, și-apoi să nu ne temem de nimenea, nici de Dumneșeu”.

După ce s'a sfârșit adunarea, tămbălăul s'a continuat pe strade și în urmă „cetățenii”, iubitori de libertate, după datina străbună „fecerunt magnum aldomașum”.

Am făcut un mic tablou despre „serbarea de libertate” a cetățenilor, cari doresc libertate.

Ce se ține de cele 12 puncte nouă și cu deosebire de cele ce se cuprind în ele referitor la noi, la naționalități, noi scim să le aprețim după cum ne spune trecutul. Sunt bune, ca patrioții esaltați să paradeze cu ele și apoi să remăie litere mörte pe hârtie. Acolo este legea de naționalitate; ore esecută-să ea cum ar trebui? În punctul, unde se dice, că naționalitățile trebuie împăcate prin o guvernare drăpă și cinstită, ar fi trebuit să se adauge, că guvernarea așa va fi drăpă și cinstită, dacă va respecta limba, religiunea și obiceiurile noastre, dacă va împlini justele pretensiuni ale tuturor cetățenilor de ori ce limbă, favorizându-i de-o potrivă pe toți, dacă pretinde dela toți suportarea sarcinilor.

Nu avem garanță, că kosuthistii, când ar ajunge la putere, ceea-ce însă nu o credem, că va fi când-va, ar împăca naționalitățile, căci am vădut în destule rënduri, că fiind vorba de noi, kosuthistii cu guvernul au mers mână în mână.

Numai abdicând de tendința magiarisării forțate, de șovinism și inaugurând o eră nouă, s'ar puté dice despre cei cari sunt și vor fi la putere, că-și împlinesc datorința politică patriotică.

Până-când însă acesta nu se întemplă, până-când datorința politică nu se împlinesce, să ne ierte dl Károlyi a-i spune, că trebuie să se témă de puterea și mânia lui Dumneșeu.

Revista politică.

În dieta din Budapesta se repectesc scenele furtunose. Deocamdată fostul ministru Tisza este obiectul celor mai detestabile atacuri. După cestiunea Asbóth-Tisza, cestiune, care încă nici ați nu e limpedită pe deplin, dar care dă dreptate mai mult espunerilor lui Asbóth, a urmat cestiunea Károlyi-Tisza.

Acesta s'a întemplat astfel. Desbătându-se în dietă proiectul de buget al ministrului de culte, cel dintău vorbitoriu Szacsvey, a atras atențiunea ministrului la împregiurarea, că agitațiunea daco-romană a început să se manifesteze și în unele scoli medii. Acest rēu trebuie nimicit încă în germine. Densul nu e mulțămit nici cu progresul, ce se face în limba magiară. Cont. Apponyi, vrënd să se facă mai popular, accentuă, că multe scôle confesionale pro pagă idei contrare statului, de aceea art. de lege XXVIII ex 1876 trebuie supus unei revisiuni, întregă procedura disciplinară să o eserceze statul. Ministrul s'a purtat culant față de vorbitori și a răspuns, că pe viitoriu se va face și mai mult.

Pe când se petreceau acestea apare Tisza în sală. Cont. Gabr. Károlyi: „erăși e aici”. — O voce: „are drept să fie”. Cont. Károlyi: Da, are drept, dar nu se cuvine se mērgă la Gest ori la Roma să facă politică.

După vorbirea lui Apponyi, luă cuvântul Károlyi și pe când toți se așteptau să vorbească despre inspectorii de scôle, cu care și începe vorbirea, vorbitoriu dīse, că ministrul să se îngrigesească cu privire la educațiune așa, ca să nu se mai întemple ca un general să fie degradat la simplu soldat. Chiemat la ordine, a spus, că nu se cuvine, ca Tisza să fie în dietă, pentru-că nu pot suferi acesta și îi rămâne să mērgă la Gest sau la Roma să facă politică. Presidentul: te chiem la ordine. — O primesc cu plăcere, dar repetez să se retragă. Eu nu-i pot

pronunța numele și cred că nimenea în țera asta nu o va face.

Atunci se produse o larmă mare, unii au cerut o ședință secretă. În clubul liberal, după-ce vorbi Wekerle și alți matadori s'a hotărât a nu se mai ține ședință și Tisza s'a declarat satisfăcut. După scirile mai nouă din Budapesta, lucrurile erăși s'an încăl-cit. O parte dintre deputații liberali pretind, ca Tisza să și fi cerut satisfacțiune sau să se fi ținut o ședință secretă. Sunt multe divergențe de păreri și nu se scie cum se vor resolvi lucrurile

In parlamentul austriac a fost ales de președinte Chlumsky. La alegere cehii tineri și croații s'au abținut. Noul președinte a accentuat în vorbirea sa de mulțămită, că va observa o atitudine obiectivă în conducerea desbaterilor și le va susține la nivelul și prestigiul parlamentarismului ca-valeresc. Continuându-se desbaterea legii financiare s'a vorbit din partea cehilor tineri contra ei și s'a accentuat necesitatea sufragiului universal. Plener, a declarat, că nu e mulțămit cu multe detalii din reforma pentru regularea valutei. Până-ce luptele naționale nu vor înceta în Austria, nu se pōte vorbi despre un sufragiu universal. Densul se alătură la programul regelui și anunță că la tōmnă va presenta un proiect pentru regularea cestiunei limbilor în Austria.

Scirile diu Viena anunță, că la manevrele cele mari, care se vor face la tōmnă în Steinamanger în prezența monarhului, vor mai lua parte împetutul Wilhelm al Germaniei și moștenitoriu tronului rusesc.

De câtva timp vin din Petersburg sciri, care de care mai sensaționale, ér foile monarhiei noastre le comenteză în diferite chipuri. Acum se anunță, că la țarul a avut loc o conferință secretă, la care a luat

FOIȚA.

Poesii populare

din Țera-Oltului (jurul Avrighului) adunate de „Ioan”.

(Urmare.)

Cătu-i Sibiu de mare,
De trei ori l'am ocolit
Și ce-am pierit n'am mai găsit,
Bolțița cu covrigii,
Ișcolă cu diecii,
C'am un bădișor diac
Cu pene de liliac,
Vântul bate,
Pēna-i cade,
Eu mă plec să i-o ridic
Că-ce mi-a fost ibovnic.

Am un pom în bătătură
Pōme face, nu se cōce,
S'aș dori să l bag în tindă
Ramurile dau de grindă,
S'aș dori să-l bag în casă
Ramurile nu me lasă
Că ele nu'ncap de masă.

Lasă-me nēmțule-acasă
Că érba-i tōtă de cōsă,
Cucuruzul de săpat
Mândra mi de măritat.

Bădișor ca bădița
Nu-i cât ține ulița,
Bădișor ca al meu bade
Nu-i în cinci-spre-șee sate,
Că-i înalt și se mai face

Fă-me Dōmne brad înalt
Să ved badea ce-o cinat,
Nēmțul ce porunc'a dat,
De-o fi dat poruncă bună
Badiu vine peste o lună,
De-o fi dat poruncă rea
Nu vine cât e lumea.

Frunță verde salcie
Hai mândro la stație,
Când va șuera mașina
Haida mândro de-mi dă mâna,
Că eri nōpte pe la doi
Au vint carte după noi,
Carte dela mpărăție
Pe trei ani la cătănie.

Astă séră-i săptămână
Eram cu mândra de mână,
Și-i tot dīceam sēra bună,
Sēra bună mândro dulce,

Sēra bună și m'oi duce,
Nu te duce badeo duce,
Că te țin cu turtă dulce,
De m'ai ținea cu zăhar,
Că mi-am pus hainele'n car,
Și mi-am pus picioru'n scară
Să me duc la Sibiu érá.

Mândra mea cu ochii mici
Mă face să viu p'aici,
Mândra mea cu ochii verđi
Eși afară de mă veđi,
Eși afară pân' la pōrtă
De veđi dorul cum me pōrtă,
Me pōrtă din sat în sat
Ca pe cănele turbat.

Fost-am ficior nu prea fōrte
Și-am iubit fetele tōte,
Câte fete'n braț am strins
Tōte după min' au plāns,
De te-oi stringe și pe tine
Și tu-i plānge după mine,
Și de te voi săruta
De mine nu te-i lāsa.

Mândro dragostile nōstre
Au rēmas pustii pe cōste
Și am fost Vineri la ele
Ș'au rēsărit viorele,
Viorele flori adēnci
Când le veđi mândro să plāngi.

De n'ar fi ochi și sprāncene
Inima mea n'ar mai geme,
Dar când la ele gândesc
Simț că de dor me topesc.

Frunță verde ș'o nuia
Mândro mândrulița mea,
Astă nōpte vis visam
Mândro, că ne sărutam,
Érá când me deșteptam
Perina'n brațe stringeam.

Nu gāndi badeo gāndi
Că ca tine n'or mai fi,
Ca tine sunt și o mie
Numai nu-mi trebuie mie.

De-ai fi mândră bunișōră
Tu și ai face pat afară,
Eu m'aș face vēnt de vară,
Patul și l'aș legāna
Gura și-o aș săruta.

Trecu-i dēlul mort de sete
Mēntālneam cu două fete,
Amāndōu'n haine nōuē
Sărutale aș pe amāndōuē,
Dar pe una totdeuna
Pe cealaltă, câte-odată,

parte generalul Gurko, colonelul Dimitrieff, ambasadorul Lobanoff, atașatul maior Zujeff. S'a vorbit despre reforme mari în un teritoriu din Rusia despre cestiuni militare și grave cestiuni familiare.

* *

Diariul „Politik“ din Praga scrie sub titlul „O intervențiune magiară în America nordică“, următoarele: „Bărbații magiari „liberali“ nu se îndestulesc cu aceea, că lasă popoarele nemagiare să guste din liberalitatea lor, ei voesc acum să-și esporteze ceva din „libertatea lor“. Foile slovace din America nordică de mult li sunt magiarilor un spin în ochi și așa se adresează ei autorităților americane cu rugarea, ca aceste să suprimă întru câțva aceste foi. Dar o pățiră magiarii. „New-Yorker Staats Ztg.“ anunță despre acesta sub titlul „Acesta nu merge aici“ următoarele: „Oficiul polițienesc din Pittsburgh a fost oficial provocat de către guvernul austro-ungar, ca să suprimă foia slovacă ce apare acolo sub titlul: „Amerikansko Slovanske Noviny“. Rugarea a fost făcută prin mijlocirea consulului austriac, care în urma unui articol al acestei foi a fost provocat a interveni, deore-ce acel articol conținea un atac vehement în contra guvernului ungar. Deși consulul scia, că o astfel de intervențiune nu pôte avé nici succes, totuși intră în legătură cu poliția. Firesce, că primi un răspuns negativ și guvernul unguresc a trebuit să se mulțămescă cu aceea, că exemplarele numitei foi so-site în Ungaria au fost arse în mod solemn! Se nasce întrebarea, că ore nu s'a putut evita un astfel de blamagi pentru monarhie? În oficiul de externe ar fi trebuit să se scie, că în America nu e teren pentru „arborii de libertate“ magiari.

* *

Camera din Paris a adoptat cu 296 voturi contra 170 un credit de 20,000 franci pentru înmormântarea lui Jules Ferry. Singur dnul Baudrid'Asson a vorbit contra creditului.

Camera a decis în urmă să nu ție ședință în ziua înmormântării, care a avut loc Mercuri. Ingroparea s'a făcut la Foucharnot (Vosges).

La senat, d-l Merlin, vice-președinte, a pronunțat elogiul d-lui Ferry. El a ținut, că Ferry își consacrase întreaga lui viață apărării libertăților publice, întinderii Franciei, desvătărei și liberării inteligenței umane. Dl Merlin a exprimat profunda durere ce cauzează senatului mărtea neașteptată a lui Ferry, care a meritat titlul de om de stat și care ar fi putut să facă încă mari servicii Franciei.

Alocuțiunea a fost ascultată cu emoțiune și foarte aplaudată.

Senatul a votat creditul pentru înmormântare cu 233 voturi contra 30 și a ridicat în urmă ședința în semn de doliu.

Mărtea lui Ferry, anunțată în timpul serii prin edițiunile suplimentare ale ziarelor, a produs o consternațiune aprăpe egală celei ce se produsese la mărtea lui Gambetta.

Ziarele sunt aprăpe unanime a constata pierderea considerabilă, ce republica încercă prin mărtea lui Jules Ferry.

Este constatat aș și de medici, că atentatul, pe care l'a comis la 10 Decembre 1887 un alsacian nebun, anume Aubertin, împotriva lui Jules Ferry, a pricinuit bôla de inimă, de care a murit acest mare om de stat și patriot.

Jules Ferry nu mai era pe atunci ministru, ci simplu deputat. Era după alegerea lui Sadi Carnot de președinte al republicei. Camera ținuse o ședință scurtă care se ridicase la 2 și jumătate, și deputații se plimbau prin localele Camerei, convorbind asupra diferitelor combinațiuni ministeriale. Atunci se prezentă un om, — de statură mijlocie, cu barba blondă, bine îmbrăcat și părând a face parte din clasele mai bune, — în anticameră, cerând se vorbescă cu Jules Ferry și Goblet. Necunoscutul prezentă o cartă a țiaristului orleanist Hervé.

Iules Ferry eși numai de cât în anti-cameră și întrebă pe străin, ce poftesce. Străinul îi întinse o scrisoare, care purta stampila ministerului de interne și era semnată Leloirain. Pe când Iules Ferry începu să cetescă scrisoarea, străinul scose un revolver și trase de trei sau de patru ori asupra lui. Un glonț atinse pe Iules Ferry în piept d'asupra inimei, ér altul la gât. Iules Ferry nu-și pierdu prezența de spirit, ci se îndreptă spre chestură, unde mai mulți medici esaminară rănilile. Nici una din ele nu presinta un caracter primejdios și Ferry putu să se ducă acasă pe jos. Trebui totuși să stea în casă câte-va zile.

Atentatorul era cât p'aci să fie sfășiat de către deputații și țiaristii prezenți. Ascultat la chestură, declară, că se numea Berkheim, originar din Raubach, lângă Metz. O asociațiune de 20 de inși hotărîse să omore pe Ferry și sôrtea căduse asupra lui, care avea numărul 17.

Din hârțile găsite asupra lui Berkheim, care se numea și Aubertin, precum și din declarațiunile lui se putu stabili în scurtă vreme, că nenorocitul era smintit și astfel n'a fost

dat judecării ci internat într-o casă de nebuni, unde se află și acum.

La câteva zile după atentat, medicii declarară rănilile lui Iules Ferry pe deplin vindecate. Din nenorocire se înșelau. La 40ce luni după atentat se iviră primele simptome ale unei bôle de inimă și chiar dela început s'a bănuit și mai pe urmă s'a constatat, că originea acestei bôle era o contusiune ocazionată de glonțul revolverului lui Aubertin la basa inimei.

Bôla s'a desvoltat treptat, și după cinci ani a pus capăt vieții lui Ferry.

La cestiunile bisericesci actuale

Din Brad primim următoarele:

Brad, 8 Martiu v. 1893.

Stimate dle redactor! Adunarea alegătorilor români din cercurile Brad și Baia de Criș, ținută aici în 4/16 Martiu a. c., pentru de a protesta contra reformelor bisericesci proiectate de guvern, a fost imposantă. Aprăpe toți preoții din Zarand și o mare mulțime de țărani s'au adunat la locul designat, cu toate că timpul a fost ploios și astfel comunicația prin locurile noastre muntose era anevoioasă.

Mulțimea abia a putut încăpea în localitățile dela „Hôtel-Central“, unde s'a ținut adunarea.

Adunarea a fost deschisă de dl prot. Vasile Dămian, care prin o vorbire temeinică arată, că intențiunile enunțate de guvern de-a introduce schimbări și reforme în cele bisericesci sunt păgubitoare pentru noi și vatămă simțul religios și moral al credincioșilor bisericii noastre.

După acesta vorbire, primită cu vii aprobări, adunarea se constituie, alegând de președinte pe dl prot. V. Dămian și de secretari pe dnii George Drăgan, parochul Băiței și Petru Rimbaș, învățător, apoi doi membrii de încredere, pe dnii preoți G. Bogdan și E. Cosma.

La obiectul pus la ordinea zilei vorbesc cu multă insuflețire și cu argumentări reale dl preot Simeon Băcilă și Elie Cosma, arătând cum ne sârăcesce ovreimea de o parte, iar guvernul de altă parte, aducând legi, a căror îndeplinire costă mulți bani, fără de-a ne aduce folose, ci numai stricăciune bisericii și scôlei noastre, cum este legea pentru asilele de copii și cum vor fi legile bisericesci, ce vrea să le introducă guvernul; accentuează referințele și nedreptățile, ce are să îndure poporul și în urmă adunarea primesce cu unanimitate următoarea rezoluțiune, propusă de dl E. Cosma:

„Considerând că morala ovrească nu se pôte pune pe un nivel cu mo-

rala creștină, prin urmare, că reciprocitatea, între religiunea creștină și ovrească nu pôte sta pe aceeași basă de drept cu celelalte religiuni creștine recepte;

„considerând, că prin introducerea matriculelor civile se ajunge nu atât la îmbunătățirea și purtarea respectivelor registre, ci mai vârtos la schimonosirea și magiarisarea numelor, prin ce se conturbă și îngreunează validitatea în cele mai multe casuri a dreptului de proprietate a celor de altă naționalitate, mai departe reducerea influenței preoțesci și vedita tendință de a potența ingerința stăpânirii magiare asupra clerului și poporului nostru;

„considerând, că prin introducerea căsătoriei civile se slăbește basa adevăratei vieți conjugale, se postpune chiar sfânta taină a căsătoriei, derogându-se caracterul ei de sacrament, prin aceea că se ia din mâna bisericii, ceea ce în general nu pôte fi nici pentru binele bisericii, nici a patriei, în special prin căsătoria civilă se sgduie aședemintele în dogmele bisericii noastre, jignind moravurile străbune și simțământul evlavios al poporului nostru și nimicesce vața clerului nostru:

„Alegătorii dietali români din cercurile administrative Baia-de-Criș și Brad întruniți aș, în adunare publică protestează sərbătorește și unanim contra proiectelor de lege numite bisericesci“.

Au mai vorbit apoi un țeran, Pătruț din Seliște, care a mulțămît convocătorilor acestei adunări și ca soldat bătrân a închieat cu: „să trăiescă împăratul“, ér dl Teodor Pop avocat, a propus să se trimită Maiestății Sale din partea alegătorilor adunați următoarea telegramă, care s'a și espedat:

Maiestății Sale

Impăratului și Rege apostolic
în Viena.

Maiestate Impăratăscă și Apostolică
Regăscă!

Supușii alegători dietali români din cercurile administrative Baia de Criș și Brad întruniți în adunarea ținută la 16 Martiu n. în Brad, pentru apărarea intereselor primejduite prin proiectele de politică bisericăscă, credincioși devisei înaintașilor, depun la treptele înaltului Tron al Maiestății Văstre omagiul supunerii lor neclintite. Dumneșeu se țină pe Maiestatea Văstră Impăratăscă și Apostolică Regăscă și Înalta Casă Domnitore“.

Nefind alte obiecte de pertractat președintele închieie adunarea, mulțamind alegătorilor pentru participare.

cor.

Bere-aș apă din isvor
Din gurița tuturor,
Și apă din fântâniță
Dela scumpa mea draguță.

Câte fete-s cu cercei
Tôte-astéptă să le ceiu,
Câte fete-s cu peptare,
Tôte's strâmbe de spinare,
Câte fete-s cu mărgele
Tôte sunt mândrele mele.

Frunță verde ca érba
Râu me dore inima,
Când vèd pe mândruța mea
În brațele altuia.

Place-mi borvizul cu vin,
Și mândra din sat strein,
Place-mi vinul și curat
Și mândruța din alt sat,
Place-mi vinul tot mereu
Și mândra din satul meu.

Lelișoră de pe plaiu
Spune-mi gura cui o dai,
Dă-mi-o mie 'ndatorie
Până la sânta Mărie.

Bate vântul, érba pică
Dorul mândrii râu me strică,
Bate vântul, érba crește
Dorul mândrii me topesce.

Somnu-mi cum aș dormi
În brațele mândruții,
Draga mea și-acui te are
Aș dormi'n brațele tale,
Draga mea și-a cui te ține
Aș dormi'n brațe la tine,
Și ți-aș mânca măr din sin
Din gură ți-aș bea vin.

Mândra cu ochi negrișori
S'o sârui să te omori,
Mândra cu ochi negrii trași
S'o sârui, să n'o mai lași.

Dorule bucat'amară
Eși dela inim'afară,
Dorule bucată rea
Eși dela inima mea.

Iubesc-me tu copilă
Până te rog și-ți fac silă,
Că dacă m'oi mânia
Mi iubi și n'oi mai vrea,
Ba ție dău și me jur râu
Când vei vrea tu n'oi vrea eu.

Mândro sprâncene pe sus
Sufletul badii l'ai pus
Mândra sprâncene pe jos
Sufletul badii l'ai stors,
Mândro ochișorii tăi

I-a uns maica-ta cu cleiu
De-mi pun capul după ei,
Mândruța buzele tale
Le-a uns maica ta cu miere
De-mi pun capul după ele.

Fata care jôcă greu
Țipe-o dracul în părau,
Să-și culég'un bădișor
Dór va juca mai ușor.

Frunță verde, frunță verde
Om de om trage nădejde,
Numai eu cu mândruța
Nu ne tragem nădejdea.

Frunță verde sols de pesce
Vai de ceta ce iubesc,
Nici nu móre, nici trăesc
Numai cât se năcăjesc,
Să bate cu gândurile
Ca apa cu valurile.

Tôte fetele s'adună
Cu flăcări d'impreună,
Jôcă, sar de nebusesc
Când în horă se pornesc.

Dis'a mama cătră mine
Să nu dau gură la nime,
Dacă dracul pôte face
Să nu dau la cine mi place.

Vântul suflă, érba scólă
Dorul mândrei me dobóră,
Vântul suflă, érba pică
Dorul mândrei râu me strică,
Vântul suflă, érba culcă
Dorul mândrii me usucă.

Mult me mir badeo de tine
Că pământul te mai ține,
De nu vii sêra la mine.
Ține-me pământ cu erbă
Nu pot veni fără trébă.
Până-mi erai mândră dragă
Mai veniam și fără trébă,
De când mândro ne am urit
Nici cu trébă n'am venit.

Păsăruică cântă'n erbă
Trece badea nu me'ntrébă,
Pare că nu i sunt dragă.
Nu-i un an și jumătate
Draguță cu dreptate,
Și eu trec și nu-l întreb
Numai cu ochii-l petrec.

Dute dor și-atuncia vină
Când a veni apă lină,
Dute dor și-atunci te'nôrce
Când a veni apă'nôce.

(Va urma.)

Noutăți.

Academia română. Pentru locurile de membrii vacante la academie, secțiunile au fiesat următoarele candidaturi, după cum scriu foile din România:

Pentru secțiunea istorică dñii A. D. Xenopol (în locul episcopului Melchisedec) și I. Calinder.

Pentru secțiunea literară: dl Anton Naum și D. C. Olănescu (Ascanio).

Secțiunea științifică n'a fiesat până acum candidaturi.

Ca membrii corespondenți sunt propuși: dl Mihail din Sătmăr și poetul Alecsandru Vlahuța.

* * *

Președintele lizei din București. „Tim-pul“ anunță următoarele: Se crede, că dl Petre Grădișteanu va fi ales președinte al Lizei culturale.

Alegerea noului comitet executiv se face la 5 Mai, după ce se va alege președintele.

* * *

Congresul corpului didactic român se va ține în anul la Galați, în 22, 23 și 24 Martiu v. Cu privire la partea didactică se va discuta: Metoda de predare al științelor naturale în învățământul primar.

* * *

Distincțiune. Maj. Sa monarhul a oferit patriarhului sârbesc George Brancovici ordul coronei de fer clasa I.

* * *

Cor oprit. Din Neoplanta se anunță, că autoritățile ungurești de acolo n'au dat permisiune corului rusesc Nadina Slavianski să cânte. Folia sârbescă „Branik“ își exprimă cu drept cuvânt adâncă sa indignațiune pentru această faptă nequalificabilă a autorităților ungurești din Neoplanta.

* * *

Tîrg de săptămână în Zernesci. Ministrul ung. de comerț a dat concesiune ca în comuna Zernesci din comitatul Făgărașului, să se țină tîrg în fiecare săptămână.

* * *

Procesul Panama. Al doilea proces în odioasă afacere Panama s'a terminat. Curtea cu jurați a adus verdict afirmativ pentru: Blondin, Lesseps și Baihaut; ér negativ pentru: Fontane, San-Leroy, Dugne, Gobron și Proust. În urma acestui verdict tribunalul a condamnat pe: Lesseps la 1 an închisore, Blondin la doi ani, ér pe Baihaut la 5 ani închisore și la o amendă de 750,000 fl. și la pierderea onorei cetățenesci. Pe toți trei la despăgubire în sumă de 375,000 franci. Fontan leșină de bucurie, ceilalți eliberați au observat o atitudine demnă.

* * *

Restrîngerea „libertății“ prizonierilor de stat. Din Seghedin se vestesc foilor ungurești, că ministrul de justiție a dat o ordinațiune către directorul închisorii de stat, care cuprinde dispozițiuni de restrîngerea „libertății“ prizonierilor. Ordinațiunea prevede măsuri stricte în ceea ce privește tratarea cu prizonierii, apoi atingerea lor cu lumea esternă și în genere cu vizitele ce li se fac. De aici înainte concesiune pentru a se pute face visita unui prizonier din „cuscă todia honesta“ se va da din partea directorului închisorii numai pelângă condițiunile cele mai grele. Ordinațiunea ministrului a cauzat mare consternațiune în „mănăstirea“ din Seghedin.

* * *

Bărți cu aripi. Americanul Jöke Lewer a dat la lumină o invenție originală și foarte interesantă. A combinat ca șlepurile și corăbiile în loc să se conducă cu ajutorul pânzelor, să fie mănate cu un fel de aripi puternice. Manevrarea cu pânzele e foarte grea și cere multă iscusință. Lewer pune d. e. unei corăbii în loc de 12 pânze, o singură păreche de aripi uriașe, care se mișcă prin ajutorul unui mecanism simplu așezat în fundul corăbiei. Acesta se poate învîrți, opri, sau îndrepta după bătaia vîntului. E destul să știi cum merge mecanismul și atunci poți să faci să bată aripi cum vrei cât de încet sau cât repede vrei. Prin urmare poți să miști corabia în ori ce parte, dându-i înfăla după voie.

Invenția lui Lewer va fi apreciată la expoziția din Chigago și se crede, că ea va produce o reformă în marină.

* * *

Pe jos și călare prin Europa și Asia.

Maiorul din armata japoneză Fukushima, care a întreprins cutezătoria călătorie pe jos și călare prin totă Europa și Asia, a ajuns în sfîrșit, după cum se vestesc din Vladivostoc, la capătul călătoriei sale. Cu deosebire ultimele zile ale călătoriei prin stepele mongolice, au fost pline de peripeții. Maiorul se va întorce în țera sa pe mare.

* * *

Electricitatea pe Ocean. Se vestesc, că o societate franceză are de gînd a introduce iluminatul electric pe Oceanul Atlantic, între Irlanda și New-Foundland. În acest scop s'ar staționa de cece mari corăbii — faruri, cu nesce reflectori enormi, tot la câte 200 de miluri englezesci. Aceste corăbii ar fi ancorate și legate între dînsule prin cabluri electrice.

* * *

Conferința dela Dresda. Din Dresda se anunță, că regele a primit pe delegații conferinței sanitare internaționale.

Conferința a ascultat pe plenipotențiarul neerlandez. El a făcut un elogiu călduros Austro-Ungariei, care a luat inițiativa conferinței. El a declarat în urmă, că aderă în numele guvernului său la programul austro-ungar și german. Delegații Italiei, Angliei și Rusiei au aderat de asemenea la program.

O întrunire a doctorilor, membrii ai conferinței, a stabilit definiția științifică a colerei și a fiesat, când e loc de a declara, că o localitate este bîntuită sau nu de coleră.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Brad, în 19 Martiu n. 1893.

Onorat redacțiune! Prea On. D. Vasile Demian protopresbiter a binevoit a suleva de nou cestiunea alegerii de membrii municipali îndeplinită în Brad în 1892 și pe lângă cauzele deja superate și necombătute aduce o nouă cauză în nr. 22 al „T. R.“.

Anume P. O. D-sa ȳice: „în fine bărbății de încredere pe timpul prîndului, s'au depărtat înprope două ore, se înțelege că votarea a fost întreruptă în acest interval, dar cu toate acestea nu trebuia să se depărteze, căci o scim din pățanie, că nu e bine să se urmeze așa în ataceri electorale“.

Subsemnatul am fost bărbat de încredere la aceea alegere și purul adevăr este următorul:

Dela jumătate la 12 și până un pătrău pe 1 oră nu s'a insinuat nici un alegătoriu.

Încă la 12 ore s'a cumpărat prin presidiu un lăcat nou, am încuiat urna și dând cheia la presidiu, la un pătrău pre ora 1 ne-am depărtat întreg biroul acasă la prînd.

În durată prîndului presidiul seședînd foarte departe de locul de alegere nu a putut comunica cu locul de alegere.

Procurarea sau facerea unei nouă chei nu a fost cu puțință, fiind-că boltele erau închise, éră model de cheiă nu era cu ce să o pôtă face vre-un lăcătuș. La jumătate pe 2 ore, eu și colegul meu celalalt bărbat de încredere român am fost cei dintăiu în locul de alegere. Urna am aflat o încuiată. După o jumătate de oră — numai la 2 ore a venit presidiul și bărbății de încredere magiari, și în prezența noastră a descuiat urna Urna deci a rămas cum am lăsat-o.

Cetitoriul judece însuși dacă bărbății de încredere au fost cu destulă precauțiune, ori nu! Ce mai scii pôte pre cale spiritistică să se fi schimbat ședulele în urnă. De altcum dacă afară de locul de alegere biletele noastre române au fost schimbate, ceea ce o constată și Prea On. D. Protopresbiter, atunci nu mai era lipsă — chiar admițînd posibilitatea — de mistificarea ori descuiarea urnei. Regretabil e, că a fost posibilă schimbarea biletelor noastre, precum și alte cauze a le căderii listei române și la acesta cădere nu port eu, nici colegul meu vină — deoparte fiind-că ambii erau membrii la muncipiu și nu ocuram pe nici o listă, ér de altă parte fiind-că noi ne am făcut detoria în locul de alegere, la urnă, și nu puteam fi și între alegători, se vedem, ce se întimplă.

Pre lângă cari primii dle redactor deosebita-mi stimă

I. German,

membru municipal
și fost bărbat de încredere.

Desbinarea

în biserica românilor din Ardel și Ungaria 1697—1701.

— Dare de sémă. —

Sub titlul de mai sus a apărut în anul trecut o lucrare a d-lui Alecsandru Pop, profesor la liceul din Bêrlad în România.

Cartea cuprinde 108 pagini octav mare. În bibliografia opurilor întrebuintate de autoriu la această lucrare sunt înșirate 40.

Lucrarea, scrisă în o limbă fluentă românească, se basază mai mult pe documente oficiale. De aceea și este ea tractată numai cu obiectivitate și autorul își ajunge scopul, ce l'a urmărit: espunerea adevărului.

Autorul începe cu fazele prin care a trecut poporul român dela începutul evului mediu, organizațiunea politică socială a lui basată pe un sistem militar, starea politică și religioasă, enumerarea episcopioilor sufragane metropoliei de Bêlgrad (12 la număr), șirul metropoliților de Alba-Iulia până la Atanasie, carele a făcut desbinarea. În acest șir, far' a avé pretențiune să fie complet, autorul enumără 17 metropoliți.

Doctrinile reformatrice prind rădăcini adēnci în Transilvania, carea era stăpănită de principii ei proprii și rōdele lor erau cu atât mai mănōse, cu cât „biserica catolică per-duse mult din puterea ei morală prin abuzurile din partea clerului“.

Proselitismul calvinesc între români începe cu mare putere, românii sunt supuși la fel de fel de vecsațiuni prin făurirea de legi draconice; în 13 ani au 6 metropoliți, principii calvini introduc cu forța dogme străine în biserica ortodocșă prin cērti românești; din toate vecsațiunile acestea însă românii se aleg cu limba românească introdusă cu forța în biserică.

La partea această ne vedem siliți să ne oprim puțin.

Din ea transpiră încâtva tendința de a argumenta, că proselitismul calvinesc a cauzat în adevăr unirea unor români cu biserica Romei.

Acest argument, folosit mai mult ca scusă de greco-catolici, nu stă, și nici autorul nu îl susține, din contră afirmă mai în urmă, că românii nu s'au calvinizat cu toate vecsațiunile, ce au venit preste capetele lor și tot așa puteau să se opună proselitismului iesuitic, atunci biserica și națiunea română ar fi cu mult mai puternică. Dacă totuș transpiră însă tendința de a susține, că o parte a românilor, în a proselitismului calvinesc, au trecut la „unire“, lucrul se esplică așa, că autorul se provocă mult la scrierile de fericită memorie Cipariu, dar mai vîrtos la „Istoria“ d-lui Barițiu, în care se susține acest argument per absolutum. — Dar cu această ne vom altădată sémă.

Activitatea guvernului austriac de a atrage pe poporul român la biserica catolică și intrigele iesuiților formeză culminațiunea lucrării: guvernul face promisiuni preste promisiuni, iesuiții pătund la casa metropolitului și metropolitul Teofil convocă în luna lui Februarie 1697 sinod în Alba Iulia, care ține trei ședințe. În prima ședință se face o dare de sémă despre starea bisericei, în a doua s'au consultat despre modul de a se uni, ér în a treia s'a hotărît ca actele ședinței a doua să se trimită primatului Ungariei, Colonici.

Autorul mai înșiră și numele celor 12 protopopi, cari dimpreună cu vlădica Teofil au întărit cu sigilele lor declarația vlădicei, în care „rōgă pe primat să binevoiescă a mijloci la M. Sa să acorde punctele specificate de sinod“, ér hotărîrea să o trimită la mîna parochului Baranyi. Acesta — ȳice autorul — a fost în-

ceputul unirei românilor din Transilvania cu biserica romano-catolică, care, în loc să împuțineze necasurile românilor, mai tare le-a înmulțit“.

Urméază espunerea alegerii lui Atanasie de metropolit al Transilvaniei, continuarea unirei sub Atanasie, care și-a călcat jurămintul, manifestul unirei din 7 Oct. 1698 cu subscrisiele (38 la număr); iesuitul Baranyi îl traduce în latinesce și induce în el întregiri, sinodul din 1701, Ghenarie 6, călătoria lui Atanasie la Viena pentru a-și cerși poziția de episcop, diploma împăratului prin care-l confirmă de episcop unit, instalarea, jurămintul lui, protestele românilor gr.-or. în contra unirei — temeria lui Atanasie, admonițiunea subscrisă de dēnsul și iesuiți — alte proteste ale românilor, escomunicarea lui Atanasie.

La 1762 erau în Transilvania familii:

unite preoțesci . . .	2,250
„ mirenesci . . .	25,223
	27,473
Familii gr. or. preoț. .	1,365
	128,473
	129,838

Acestă statistică dovedesc, ȳice autorul, că la 11 familii unite era un preot, ér la neuniți abia la 92 de familii. Din ea mai iese la ivelă, că anume se impedează sporirea preoților gr. or., pentru-ca unirea să cuprindă teren. Cifrele de mai sus susțină și aserțiunile unor scriitori, cari susțineau că cu sutele de mii au trecut la unire.

În tractatul despre Atanasie e descrisă cu colori vii întreaga mișcare inscenată, atât a iesusiților cât și a calvinilor, precum și energicele proteste ale românilor ortodocși după actul sēvērșit. Tractarea se basază pe un număr respectabil de documente și scrieri anterioare.

Unirea s'a făcut în cele din urmă, dar promisiunile, ce s'au dat, atât din partea iesuiților cât și din partea curții, nu s'au împlinit; din contră, ȳice autorul, s'a născut un mare reu: ceterle confesionale între români, căci, și după vederile autorului, motivul desbinării românilor a fost politic.

În desvoltarea ulterioară a bisericei unite autorul constată, că nu s'au realizat speranțele, ce se nutriau la început. Biserica gr. or. cu toate persecuțiunile ei a progresat. Că progrese și mai mult, dacă nu se desbina o parte a românilor, autorul o argumenteză acesta cu istoria bisericească a sērbilor, cari deși puțin în stat și-au sciut elupta drepturi și privilegii chiar.

Pentru a argumenta această și mai hotărît, face o comparație între pozițiunea bisericei unite și gr. or. în stat și în afară; se provocă la părerile lui Șincai, Bărnațiu și Densușian cu privire la actul desbinării și la tristețele urmări, ce a trebuit să le îndure nēmul nostru.

Lucrarea d-lui profesor Alecsandru Pop e de mare valōre. Celce vrea să scrie istoria bisericească a românilor ardeleni are la îndemână o carte bogată în date și special cei ce nu sunt încă în clar cu actul unirei se pot limpeȳi; de lăceea o recomandăm tuturor celor ce vrēu să judece obiectiv și să afe adevărul, pe care autorul s'a nisuit a-l espune. Ioan Broju.

Cestionariu istoric.

de

Nic. Densușian.

(Urmare).

31. Se vorbesce ceva în poporul de acolo despre nesce crai cu numele de:

- Sarmis?
- Critasiru?
- Burebistă?
- Decebal?
- sau cu alte numiri asemănate?

32. Spuneau ceva bătrânii, că în vremile vechi un craiu ore care s'ar fi ucis singur în mîinii de?

33. Se află cumva pe la țeranii de acolo numele ori conumele următoare:

— Ariapit? — Bicile? — Burebista? — Decebal? — Dacu? — Dada? — Dabija? — Daul? — Daza? — Dicocomis? — Dorpaneu? — Deceneu? — Diege? — Dromichete? — Camosic? — Cotiso? — Cothela? — Orole — (Role)? — Scoril (Coril)? — Sola? — Sitalcu? — Susag? — Seuthe? — Sabatu? — Vezina? — Zalmocse? — și Zyrase?

— ori alte nume și conume asemănate?

34. Se află pe acolo ruine de cetăți cu numele de Dava, Daba, Deva, Deba, Dova, Doba?

— ori numiri de localități cu terminațiunea acésta? D. e. Petridava, Capi-dava etc.

35. Se află pe acolo ceva ierburi sau buruieni cu numele următoare:

— amalustă? — aniascesce? — aprus? — arboria? — bles? — boudală? — caropitlă? — cercerafron? — chinovilă? — coadamă? — cotitată? — crustane? — cucolidă (cocolidă)? — dachină? — dieliă? — din (sén dun)? — diodelă (diodelă)? — dohelă? — dohleă (dol-hea sau discopelă)? — dracor? — drocilă? — fiitofdedelă (fitofetelă)? — gonoleță? — lacs (sau lacă)? — mantiă? — mozulă? — ninon? — olmă? — ormiă? — polpum? — priadelă (sau pegrină)? — prodiornă? — propedulă? — porna? — ratibidă? — riborastă? — salia? — scardiă? — scita (ori schita)? — schiare? — sebă? — si-cuponecs? — simpeacs (simpleacs)? — sipotă? — stirzosilă? — tulbilă? — toră? — tutastră? — zired? — zuosti (sau zuoster, zonuste)? — ori plante cu alte numiri asemenea acestora?

36. Se aud pe acolo în gura poporului cuvintele:

— Sabaia?

— Tirabosci?

— și ce anume înseamnă cuvintele acestea?

37. Se găsește prin ținutul de acolo vase de pământ nesipos, lucrate într'un mod primitiv și arse mai rău?

— ce formă au vasele aceste, și ce fel de figuri sau flori sunt pe ele?

(Referentul este rugat să desemneze aci forma și figurile mai obicinuite.)

38. Se găsește în părțile de acolo arme și instrumente de pără?

39. Arme și instrumente de os.

40. arme și instrumente de bronz (aramă mestecată cu zinc), anume:

— sabii? — vârfuri de lănci? — pumnale? — busdugane? — cămeși de zale? — scuturi? — coifuri? — paturi de arcuiri? — cuțite? — securi? — seceri? — cöse? — ciocane? — dalte? — pisălôge — ferestree etc?

41. Ori vase de bronz, anume:

— ôle? — căldări? — blide? — tigăi? — gălete?

42. Sau ornamente de bronz cum sunt: ace? — verigi pentru gât, și pentru brațe? — inele? — cercei? — mărgele? — brăuri? — agrafe (fibule sau copcii)? — lanțuri? — spirale?

43. Se găsește pe acolo figuri de ômeni ori de animale, lucrate din metal într'un mod mai grosolan?

44. Ce spuneau bătrânii, din ce țără se aduceau în vechime armele, instrumentele și asele de bronz?

45. Se vorbește ceva, că odată treceau pe acolo neguțatori cu mărfuri încărcate pe cămile?

— de unde veniau neguțatorii aceștia și încotro mergeau?

46. Spuneau ceva bătrânii, că odată veniau pe acolo neguțatori cu mărfuri din India?

47. Se găsește în ținutul de acolo bani vechi de argint, înfățișând pe o parte un cap barbar cu corônă de lauri, ér pe altă parte un călăreț, sau un cal.

48. Se află cumva între banii aceștia unii, cari s'au aibă o colóre sură gălbuiă (argint mestecat cu bronz), ér alți s'au aibă o formă concavă?

49. Se găsește pe acolo bani vechi de argint, înfățișând pe o parte o vacă cu un vițel sugând?

50. La ce fel de bani le dăc țeranii de acolo: bani de ai Dacilor?

— din ce metal sunt banii aceștia?

— ce tipuri și ce inscripțiuni au?

51. Se află undeva în ținutul de acolo ridicături de pământ numite movile, măguri sau gorgane?

52. Cum sunt aședate movilele acestea?

— în grupe?

— ori în șir, pe lângă drumuri, și la distanțe egale unele de altele?

53. Ce nume deosebit au măgurile mai mari?

54. Ce spune poporul despre movilele aceste, cine le-a făcut și pentru ce scop anume?

55. Se vorbește ceva pe acolo că în movilele aceste în vechime, s'ar fi înmormântat ômeni?

56. Se vorbește ceva pe acolo despre movila lui Novac, și unde se află movila acésta?

(Va urma.)

Bibliografie.

„Poesii complete de Michail Eminescu”, au apărut în editura librăriei „Frații Șaraga” în Iași, preț 1 leu. În această editură librăria are de scop a scôte la lumină o colecțiune de cărți à 1 leu volumul, și de a pune astfel în mâinile tuturor scrierile autorilor contemporani, înlocuind prețurile cele esorbitante cu un preț de tot moderat. Ele vor apăre în fie-care lună re-gulat câte unul. Cele apărute până acum sunt:

1. Elena Sevastos, „Povești”.
2. N. A. Bogdan, „Povești” și „Anecdote”.
3. Michail Canianu, „Poesii populare (Doine)”.
4. N. Gane, „Poesii”.
5. Logofetul Costache Konaki, „Poesii” vol. I.

Nr. 3709/1893. Vicecomite. [40] 2—2

Concurs.

Devenind vacant postul de esactor (számvevő) la magistratul orașului S. Sebeș, care e împreunat cu un salariu anual de 600 fl. v. a, pentru ocuparea acestuia se deschide concurs.

Sunt invitați toți aceia, cari reflectează la acest post, a-și înainta petițiunile, înscrute conform articolului de lege I din 1883 până în 15 Aprilie st. n. a. c. inclusiv la sub-scrisul.

Sibiu, 14 Martiu 1893.

Reissenberger m. p.,
vice-comite.

Die Seiden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k. Hofl.), Zürich sendet direct an Private: schwarze, weisse und farbige Seidenstoffe von 45 kr. bis fl. 11.65 p. Meter — glatt, gestreift, karriert, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.) porto- und zollfrei. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. [6] 5

6. Idem, vol. II.

7. Michail Eminescu, „Poesii complete”.

— „*Romänische Jahrbücher*“ fôie politică și literară Nr. II—III. a apărut cu următorul sumariu: Das kirchenpolitische Programm der ungarischen Regierung. — Die Unterrichts-politik der ungarischen Regierung. — Die historische u. philolog. Litteratur der Rumänen im Jahre 1891. Von Nic. Densușianu. — Zur Bevölkerungs- und Schulstatistik von Rumänien. — Die Festlichkeiten beim Einzuge des kronprinzlichen Paares in Bucuresci. — Die Gestalten des rom. Volksglaubens. Aus dem Alpträume entwickelt von W. Rudow (Fortsetzung folgt) — Willkommensgruss, dem Brautpaare Rumäniens gewidmet von G. Coșbuc. — Graugeier. (Romänisches Volksmärchen.) — Der Unterprefekt. Novelle, nach dem Rumänischen von Duiliu Zamfirescu (Forts. folgt.) — Rundschau: Die Vermehrung der Nationalitäten in Ungarn Aus dem Königreiche. — Aus dem ungarischen Reichstage. — Vom Sachsenboden. — Aus slavischen Blättern. — Magyarische Zeitungsschau. — Litterarisches: Auszeichnung. — Von der rumänischen Akademie. — Neue Zeitschriften. — Kirchliche Baudenkmäler in Rumänien. — Ar. Densușianu „Valea vieții”. — Neue Bücher.

Convocare.

Societatea geografică română sub augusta presidență a M. S. regelui și a Alteței Sale regale principelui Ferdinand.

Conform art. 13 din statutele societății, subsemnării, în numele comitetului au onore a convoca pe toți domnii societari a se întruni în adunare generală obligătoare la 13, 14 și 15 Martie 1893 la 8^{1/2} ore sêra, în sala de ședințe a senatului. Ședințele vor fi presidiate de Maiestatea Sa regele.

Programul lucrărilor

În ziua de 13 Martie, 8^{1/2} ore sêra.

1. Darea de sêmă anuală a d-lui secretar general George I Lahovari.

2. Dl Ștefănescu Grigore: Patru zile la castelul Rüşmor, în Anglia.
3. Dl Theodorescu Dim. G.: Cro-nica din Nürnberg.
4. Dl Tocilescu Grigore: Valurile romane din Dobrovia.

În ziua de 14 Martie, 8^{1/2} ore sêra.

1. Raportul asupra lucrărilor puse la concurs (patru elaborate).
2. Dl Ionescu-Gion: Dacia Ca-tarinei II.
3. Dl Burada Theodor: O călătorie la românii din Bithinia (Asia-mică).
4. Dl Kiru: Rectificarea cursului riurilor mari ale țerii.

În ziua de 15 Martie, 8^{1/2} ore sêra.

1. Dl Nacian I.: Geografia eco-nomică a României.
2. Dl Dimitrescu-Agraru (Plo-iesci): Dealul mare și viața americană.
3. Presentarea și aprobarea soco-telilor pe anul 1892.
4. Votarea bugetului pe 1893.
5. Votarea mai multor propu-neri a comitetului și votarea de noi membrii.

Bucuresci, în Februarie, 1893.

Vice-președinți:

General G. Manu. General C. Barozzi.

Secretariu general:

George I. Lahovari.

NB Tribunale și logile din sala senatului sunt la dispoziția publicului, care ar dori să asiste la aceste conferințe.

„Curs de stupărit” de A. Degan*)

La dîlnicile întrebări, ce mi se fac, am onore a aduce pe acésta cale la cu-noscința interesaiilor, că opul meu sus numit se vinde prin domnul Arseniu P. Bunea, secretarul comitetului scôlelor grănițaresci din Sibiu (Nagy-Szeben) cu prețul de 35 cr. + 5 cr. porto postal.

Vețel, 18 Martiu 1893.

Aug. Degan,
înv. dir. grănițar.

*) Celelalte foi române sunt respectuos rugate a reproduce acest anuiciu.

Apa amară (Bitterwasser) Victoria de Buda.

este după cum arată cifrele următoare

apa amară cea mai bogată și cu efect de pe continent

ea cuprinde 58.05 gr. părți constitutive stabile și cu efect în 1000 gr.; o cifră, la care n'a ajuns nici un alt izvor de apă amară.

Cumcă apa amară Victoria este cea mai abundentă în putere, între celelalte ape, rezultă din următoarea compunere de analize oficiose:

	In o mie grame	
	Suma tuto- ror părților constitu- tive fiese	Conținutul de Magnesia cu acid sul- furic (sare amară.)
Isvornul Victoria de Buda.	58.05	32.38
„ Rákócy	53.53	23.06
„ Franz Josef	52.29	24.78
„ Hunyady János	41.73	18.44
„ Elisabet	26.29	8.04
„ de apă amară de Püllnau . . .	32.72	12.12
Saidschützer	23.21	10.96

Apa Victoria se capătă în toate băcăniile.

Proprietariu: **IGN. UNGARN Sohn**
Budapesta.

[36] 6—10

Sosirea și plecarea trenurilor dela Sibiu.

I. Trenurile sosesc la Sibiu.

Dela Copșa (Budapesta, Predeal):

La 4 ore 26 minute, dimineața, tren de persône.

La 12 ore 50 minute, ziua, tren de persône.

La 9 ore 23 minute, sara, tren micst.

Dela Făgăraș:

La 7 ore 28 minute, dimineața, tren micst.

La 8 ore 30 minute, sara, tren micst.

II. Trenurile plăcă dela Sibiu.

La Copșa (Budapesta, Predeal):

La 7 ore 44 minute, dimineața, tren micst.

La 4 ore 49 minute, ziua, tren de persône.

La 10 ore 17 minute, sara, tren de persône.

La Făgăraș:

La 4 ore 36 minute, dimineața, tren micst.

La 1 oră 40 minute, ziua, tren micst.